

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/63/2015
Identifikačné číslo spisu:	2309200238
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309200238.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, proti povinnému: R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. U. č. XXX, o vymoženie pohľadávky 916,15 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta, pod sp. zn. 5Er/9/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 27. mája 2014, č.k. 9CoE/202/2013 - 55, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 5. apríla 2013, č. k. 5Er/9/2009 - 22 exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod spisovou značkou EX 11800/08, zastavil a oprávneného zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov exekúcie vo výške 40,- Eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd poukázal na to, že pri preskúmaní Zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru tvoriacich neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, zistil, že v týchto je v článku 17 obsiahnutá neprijateľná podmienka spočívajúca v rozhodcovskej doložke v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluvný vzťah medzi účastníkmi súd kvalifikoval ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa aplikuje spotrebiteľské právo. Oprávnený bol v postavení dodávateľa, nakoľko mal v predmete činnosti poskytovanie úverov a povinný vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zo samotnej zmluvy a jej súčasti - Všeobecných podmienok poskytnutia úveru - bolo zrejmé, že sa jednalo o formulárovú zmluvu, a preto povinný dlžník nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania (§ 53 odsek 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka). Exekučný súd konštatoval, že rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, nakoľko tvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Spotrebiteľ mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným podmienkam poskytnutia úveru, a teda aj rozhodcovskému

konaniu. Výsledkom bola značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, resp. povinného. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádzal v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené dodávateľom vopred bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah.

Súd prihliadal na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ako aj na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru podľa názoru súdu spĺňala všetky podmienky na to, aby bola kvalifikovaná ako nekalá podľa § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, ale i podľa Smernice Rady 93/13/EHS. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemohla byť potom podkladom pre založenie právomoci rozhodcovského súdu. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konat', a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. V súvislosti s posudzovaním predmetnej veci exekučný súd okrem vnútroštátnej právnej úpravy poukázal aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ (rozsudok zo dňa 27.6.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., rozsudok vo veci C-240/98 zo dňa 27.6.2000 Oceáno Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, rozsudku vo veci C-243/2008 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt proti Erzsébet Sustikné Györfi bod 43, Mostazo Claro, C-168/05).

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, ktorý napadnutým uznesením zo dňa 27. mája 2014, č.k. 9CoE/202/2013 - 55, uznesenie súdu prvého stupňa v časti zastavenia exekúcie potvrdil, návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. zamietol. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa. Z obsahu exekučného spisu odvolací súd vyvodil, že nie sú žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva, uzavretá medzi povinným a oprávneným je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase jej uzavretia. Odvolací súd skonštatoval, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach zmluvy o úvere podľa názoru odvolacieho súdu spĺňala všetky podmienky na to, aby bola kvalifikovaná ako nekalá podľa § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, ale i podľa Smernice Rady 93/13/EHS. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovský súd vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej doložky vôbec nemal právomoc, rozhodovať daný spor, a preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou oprávneného v odvolaní a rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Vo vzťahu k návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., odvolací súd ako nedôvodný zamietol. Súdny dvor EÚ v rámci konania o predbežnej otázke vydáva rozhodnutia týkajúce sa výkladu a platnosti komunitárneho práva potrebné pre účely rozhodnutia vnútroštátneho súdu vo veci samej. Avšak v predmetnej veci by zodpovedanie predbežnej otázky Súdny dvorom EÚ nenaplnilo požadovaný účel. Odvolací súd okrem iného poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ vo veci Pohotovosť (C-76/2010), kde v súvislosti so skúmaním nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách rozhodol, že vnútroštátny súd má aj vo fáze výkonu rozhodnutia povinnosť (aj bez návrhu) posúdiť nekalú povahu podmienky obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom. Pokiaľ oprávnený mal za to, že rozhodnutie prvostupňového súdu zabránilo vymožitelnosti jeho pohľadávky, odvolací súd zdôrazňuje, že jeho posúdenie a zhodnotenie neexistencie potreby zahájiť prejudiciálne konanie je plne v súlade s doktrínou acte éclairé ako aj s doktrínou acte clairé, ktoré stanovujú výnimky z povinnosti predkladania predbežných otázok Súdnemu dvoru EÚ. Odvolací súd okrem iného poukázal aj na ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ (C-168/05, C-240/98 až C-244/98, C-76/10, C-243/08, C-237/02, C-40/08), Ústavného súdu SR (IV. ÚS 55/2011, III. ÚS 372/2011-18) a Najvyššieho súdu SR (6 Cdo 143/11, 6 Cdo 228/2011). S prihliadnutím na uvedené odvolací súd skonštatoval, že návrhy oprávneného na prerušenie konania neprichádzajú do úvahy, a preto ich zamietol.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom uviedol, že sudy: 1. rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p. v znení účinnom do 1. januára 2015, ďalej len „O.s.p."), 2. v konaní vystupoval účastník, ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§

237 písm. b/ O.s.p.), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný § 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolateľ žiadal napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s §243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu, podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 /veta druhá/ O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade, dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Oboer/165/2013, 2Oboer/200/2013, 2Oboer/207/2013, 2Oboer/370/2013, 2Oboer/100/2014, 2Oboer/110/2014, 2Oboer/200/2014, 5Oboer/80/2013, 5Oboer/90/2013, 5Oboer/105/2013, 3ECdo/105/2014, 3ECdo/195/2014, 4Cdo/34/2013, 8ECdo/179/2014, 8ECdo/205/2014, 7ECdo/266/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

Nakoľko v konaní nevystupoval účastník (vedľajší účastník), ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania podľa § 237 písm. b/ O.s.p., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval, tento odvolací dôvod za bezpredmetný.

V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplyva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.